

Τέτοιος βλάκας δὲν θυμωμαί ὁ ἄλλο μέρος νὰ ξαννάδα...
 ποῦ νὰ βρῆς ἰδὼ ποτέ σου τῶν Ρωμηῶν τὴν ξυπνάδα,
 ποῦ δὲν παθεῖ νὰ μιλῆ
 κ' ὄλο σπινθηροβολεῖ ;

Ποῦ νὰ δῆς ἰδὼ τὸ ρεῦμα
 τῶν γωνιῶν τῶν διαφόρων ;
 ποῦ νὰ δῆς ἰδὼ τὸ πνεῦμα
 καὶ τὴν χάριν τῶν ρητόρων ;

Πῶς οἰκτεῖρα τοὺς κοινοὺς ! ..
 δὲν τοὺς συναρπάζουν λόγοι...
 μὰ βλακεία μὲ Στρατοῦς
 καὶ μὲ κρᾶτος σὸν ρολογι.

Ἐβρίσκω καὶ τὸν Ἰωνέσκου, ποῦ μᾶς ἔφαλε πολλὰ,
 καὶ σὰς κόψαμε τὰς σχέσεις τοῖ φωνάζω γὰ καλὰ.
 Ἔξερω κ' ἄθλους ἰδικούς σου, ἔξερω, ἔρησο ἐνφραδῆ,
 κ' ἱστορίας σου γνωστάς,
 ἔξερω πῶς σ' τοὺς δικαστὰς
 εἶπες μόνος πῶς δὲν εἶσαι τοῦ πατέρα σου παιδί.

Σημαίαις μας κυτιάζω νὰ γίνονται νουρέλια
 μὲ γροῦχα καὶ μὲ γέλια,
 παππάδες μας κυτιάζω νὰ σέρνονται σ' τοὺς δρόμους.
 μὲ τὸν σαυρὸ σ' τοὺς ἄμους.

Σφαλοῦνε κ' Ἐκκλησιᾶς,
 ἀρπάζουν, ἔξορίζουν,
 ἀπὸ παντοῦ βρωσιᾶς,
 κ' δίοι μ' ἑμᾶς ἀφρίζουν.

Σταθῆτε, τοὺς φωτιάζω, καθάρματα βαρβάρων,
 ὅπου τὴν ἀγροικίαν περνοῦτε τῶν Βουλγάρων.
 Σὰς κόψαμε τὰς σχέσεις γὰ πάντα πέρα πέρα,
 κ' ὁμως τοὺς πᾶνε λόσσα ποῦ μὲγαλειτέρα.

Ἐβρίσκω καὶ τὸν Δισέκο, σπουδαῖο κελεποῦρι,
 καὶ δίχως καιημέρα
 τὸν φτύνω μὲς σ' τὴ μούρη
 καὶ πάω παρατέρα.

Ἐβρίσκω πολλοὺς εἰς ἔσκο,
 ποῦ κάνουν γὰ τὸ φρεσκο,
 μὰ καὶ τὸν Τυτοῖέσκο.

Ἄμμ' καὶ σὺ τοῦ λέω, φίλε, ποῦ τοσοῦτον ἐκτιμάσαι,
 πῶς μᾶς ἔχρω ἔμμανῆς ;
 κ' ἄν καὶ πάντα ἰημονῆς,
 μὰ τοδῆλαστον ἐκείνο τὸ χαβῆρα δὲν θυμάσαι,
 ποῦφραγες σ' τοῦ θανοπούλου τὸ γνωστὸ τὸ μαγαζὶ
 κ' ἔμακάρισες τὸ μέγα γενοδὸς τῆς Ἀμπαζὶ ;

Ἐβρίσκω καὶ τὴν Δεμονίε, ζαντοχῆρα καὶ δασκίλα,
 ποῦ κ' ἐκείνη μὲ βρωσιῶα μᾶς ἐφροσκωσε μεγάλα.
 Μορῆ ἔτρεξε τί σου κᾶνω, δεμονίε ζαντοχῆρα ;
 φροῦστας σὸν χαλὼ καὶ ποῦφρα,
 καὶ σὸν βγάξω τὰ τουλοῦφρα
 τρίχα τρίχα, κακομοῖρα.
 Κῆρνεε καὶ σὺ, δασκίλα, ποῦχεις πόθους ἀπορηθίτους,
 πῶς σὰς κόψαμε τὰς σχέσεις, θέματα δὲ κ' ἀδεμίτους.

Ὁ Ρωμηὸς Λαχοβάρης κ' ὁ Ρωμηὸς ὁ κοκκαλάρης.

Ἐξω, πρῶην σύμμαχοι μας, νᾶνοι, βάρβαροι, μικροί,
 ποῦ πληρόντε σ' τὸ κρᾶτος τακτικὰ τὸν κάθε φόρο...
 πάω κα' σ' τὸν Λαχοβάρη, τὸν ἐπίσημο μπεκῆ...
 βρεῖ μεθόστακα, τοῦ λέω, ποῦ σὲ λὲν καὶ τ' ογοδόρο,
 κ' ἔφραγες καὶ μὲ σφαλιγὰρ σ' τὸ παιχίδι μὲ φορὰ
 γιὰτ' ὅ σ' ἐνησοσαν σκαλέταις διὲ κᾶνες φανερά.

Κ' ἄν ἐθῶν ἐποχρεῶσεις ἐπατάζετε σεπτάς,
 κ' ἄν πατήτε τὰς συνθήκας, τὰς ἀγράφους καὶ γραπτάς,
 κ' ἄν φανῆκατε χυδαῖοι καὶ τὸν δρόμο Ὀσπεδόροι,
 μὰ σὰς κόψαμε τὰς σχέσεις μὲ γὰ πάντα, Λαχοβάρη.

Βαρβαρότητος ἀγρίας ἰνσοασμένοι δορυφόροι,
 πᾶσι κᾶθε μας φίλια,
 τῶρα παῦλα καὶ τελεῖα...
 γὰ νὰ κόψαμε τὰς σχέσεις εἰμασιε προτομοαστοροί...
 τέτοια τῶπα, Περιμλέτο, καὶ τὸν ἔκανα βαπόρι.

Ἔλα κᾶθιτος νὰ προῦμε
 κ' ἔνα χέρι νὰ τ' ἀποῦμε.

Καὶ τοὺς ἔθλους τοὺς δικούς σου, Λαχοβάρη, τοὺς χωρίζω...
 κέραμα μὲ γαρῆ νερό...
 βρίζε με καὶ νὰ σ' βρίζω
 νὰ περνοῦμε τὸν καιρό.

Ἄν μοῦ λές, τῆς Ἀμπαζίας ἡ συντηνεῖς ἐκείνη
 ἔγινε μὲ σημασίαι... πλὴν αὐτὸς σὸν Βάνχος πίνει,
 καὶ δὲν βγάξει μὲ λέξ...
 ὄχ' ἰ ἀμᾶν, παιδιὰ, κ' ἄς φέξη.

Σὰς ἐκόψαμε τὰς σχέσεις... τόκα μία, Λαχοβάρη,
 κ' ὄλοενα μπόμυ καὶ βράει.

Σὰς ἐκόψαμε τὰς σχέσεις... τόκα κ' ἄλλη... τραλαλά...
 λὲν πῶς ἡ γυναικίς ποῦχες σὸν τὴν ἐφτεμεζαν καλὰ.

Σὰς ἐκόψαμε τὰς σχέσεις καὶ κᾶνὰ θὰ τὴν περφοῦ,
 τὸ κρᾶσι ποῦ πίνει τῶρα θὰ σὲ δῶ νὰ τὸ ξεράσης.
 Ἐβουλήκατε τὰ πάντα βαρβαρότεροι τοῦ Σόλλα,
 μὰ σὰς κόψαμε τὰς σχέσεις κ' ἔχτες γ' αὐτὸ σκασίλα.

Σ' αὐτὰ τὰ λόγια μείναμε
 καὶ φιλικὸς ἐπίναμε,
 καὶ πίνωντας καὶ πίνωντας μὲ τὸν Λαχοβάρη
 ἐμῆθουσα κ' ἐγὼ γερό,
 ὅμως κ' αὐτὸν τὸν μακαρᾶ
 τὸν ἔκανα στηλᾶρι.

Καὶ τότε μοὶ σφες κ' αὐτὸς δσα δὲν σὲν' ἡ σκούπα,
 οἰκοῦν ἀγρίερα κ' ἐγὼ καὶ μεθωσιμένος τῶπα:
 ὄροι κ' οἱ Λαχοβάρηδες κ' οἱ Βασιλεῖς οἱ Κάρκοι,
 εἶμαι Γωμηὸς ἀτρόμητος κ' δίοις σὰς ἔχω πάρολι.

Καὶ κερμασίαις κοκκαλίαις,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγιλίαις.

Ἐμπρὸς ἐμπρὸς φωνάζω τοῦ κάθε σουμεπολίη
 ὅσοῦ Γιάνη τοῦ Φωτίου τοῦ Ἰρακεζομοῖτη.
 Γὰ τῆς λαχειφορίας εἰχῆθη τοῦ κῶρ Γιάνη,
 ποῦτᾶν παιδί τῆς τύχης καὶ τυχεραῖς τῆς κᾶνε.
 Ἐ κῆρσοις σιμόνης καὶ τρέβετε μὲ φόρα,
 καὶ γὰ συλλογοῦσθαι μέσα σ' τὴν τόση φόρα
 ν' ἀνοῦσαι ἀφρηθίλους τὸν ἀνοῦμό σας κρᾶπο...
 πάντα μὲ τὸν Φωτίου κερδίζεις κᾶπορον λῶτο.